

Сторете да насѣдатъ.

Има думи въ изреченията, които представятъ тѣхна сѣнка. Сега ще ви дамъ сѣнката на дадения предметъ, а вие ще намѣрите самия предметъ.

Христосъ казва: „Сторете да насѣдатъ чловѣцитѣ“. Сѣдането е разуменъ актъ. Нѣма по-красивъ актъ въ живота на човѣка отъ този, да знае, какъ и кжде да седне. Щастието и нещастието на човѣка зависятъ отъ неговото сѣдане и ставане. Искате ли да знаете, какъвъ човѣкъ имате предъ себе си, наблюдавайте го, какъ сѣда и какъ става. Отъ сѣдането и ставането на човѣка зависи, какво той може да направи. Нѣкой казва, че може да сѣда, кждето иска и както иска. За глупавия е така, но умниятъ никога не сѣда, кждето трѣбва и не трѣбва.

Сега, като изучавате живота на хората, вие го изучавате отъ различни гледища. Запримѣрь, нѣкой иска да си поживѣе охолно на земята. Той казва, че освенъ ядене и пиене, нищо друго не го интересува. Другъ казва, че само науката може да осмисли живота. Трети казва, че работата осмисля живота. Обаче, който разбира дълбокия вътрешенъ смисълъ на живота, той казва, че вънъ отъ любовта, мъдростта и истината, животътъ е безпредметенъ. Такъвъ животъ е затворнически — животъ на затворникъ, съ букаи на краката си и обиколень отъ стражари, които го следятъ да не избѣга. Може ли при това положение човѣкъ да мисли, че е свободенъ? Краката на всички хора сж оковани съ букаи. Разликата между тѣхъ се заключава въ това, че букаитѣ на едни хора сж отъ дърво, на други — отъ жельзо, а на трети — отъ злато. И първитѣ, и вторитѣ, и третитѣ пѣшкаты и плачатъ, не сж свободни, букаитѣ имъ постоянно дрънкаты и ги смушаватъ. Какво трѣбва да прави човѣкъ, за да се освободи отъ букаитѣ си? За да се освободи отъ букаитѣ на краката си, човѣкъ трѣбва да спазва известни правила. Тия правила струватъ скжпо, но той трѣбва да ги изкупи.